

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

14 FÉVRIER 1957.

PROPOSITION DE LOI

instituant la séparation de biens volontaire.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La communauté légale des biens est le régime choisi par de nombreux époux; en outre la loi l'impose aux époux qui n'ont point autrement disposé avant la célébration du mariage.

Il arrive assez fréquemment que ce régime présente des inconvénients pour les époux et plus particulièrement pour la femme. Ces inconvénients ne se révèlent que pendant le mariage.

Ainsi en est-il lorsque l'épouse commune en biens désire, de l'accord du mari, acquérir des biens propres, lorsqu'elle se propose de se livrer à une activité lucrative dont le produit est insuffisamment protégé à l'égard des tiers par le système des biens réservés, ou encore lorsque les affaires du mari sont en désordre, mais d'une manière insuffisamment caractérisée, ou lorsque les preuves de cette situation sont insuffisantes.

Il n'est pas bon que la femme soit forcée d'attendre, ainsi que l'exige une partie de la jurisprudence, que la situation de son mari lui ait déjà causé d'importants détri-
ments, avant que la demande en séparation de biens puisse être accueillie par les tribunaux.

Il nous paraît que, en toute circonstance, les époux doivent être autorisés à changer volontairement de régime matrimonial, lorsqu'il s'agit de passer de la communauté légale à la séparation de biens.

Il y a donc lieu d'abroger l'alinéa 2^m de l'article 1443 du Code civil qui déclare que toute séparation volontaire est nulle.

Tel est l'objet du premier article de la présente proposition.

En ce qui concerne les droits des tiers, il importe de prendre à l'égard de la séparation de biens volontaire, les mêmes précautions de publicité, et de réserver les mêmes droits d'intervention des créanciers, que dans le cas où la séparation de biens est demandée par l'épouse contre le mari.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

14 FEBRUARI 1957.

WETSVOORSTEL

tot invoering van de vrijwillige scheiding
van goederen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Talrijke echtgenoten geven de voorkeur aan het stelsel van de wettelijke gemeenschap der goederen; bovendien legt de wet het op aan de echtgenoten die vóór de voltrekking van hun huwelijk er niets anders over beschikten.

Het gebeurt nogal vaak dat dit stelsel bezwaren oplevert voor de echtgenoten, en met name voor de vrouw. Pas in de loop van het huwelijk komen die bezwaren aan het licht.

Zo, bijvoorbeeld, wanneer een in gemeenschap van goederen gehuwde vrouw met de toestemming van haar man eigen goederen wenst te verwerven, wanneer zij van plan is een winstgevende bedrijvigheid uit te oefenen waarvan de opbrengst tegenover derden onvoldoende is beschermd door het stelsel van de voorbehouden goederen, of nog wanneer de zaken van haar man in de war zijn, maar op een wijze die niet dadelijk opvalt of wanneer de bewijzen van die toestand onvoldoende zijn.

Het is niet redelijk dat de vrouw, zoals een deel van de rechtspraak eist, verplicht wordt te wachten tot de toestand van haar man haar reeds een belangrijk nadeel heeft berokkend, vooraleer haar eis tot scheiding van goederen door de rechtbanken kan worden ingewilligd.

Naar onze mening zouden de echtgenoten in alle omstandigheden vrij hun huwelijkse voorwaarden moeten kunnen wijzigen, wanneer het er op aankomt van het stelsel der wettelijke gemeenschap naar de scheiding van goederen over te gaan.

Bijgevolg moet het tweede lid van artikel 1443 van het Burgerlijk Wetboek, waarin wordt bepaald dat elke vrijwillige scheiding nietig is, worden opgeheven.

Zulks is het doel van het eerste artikel van dit wetsvoorstel.

Wat de rechten van derden betreft, past het in verband met de vrijwillige scheiding van goederen, dezelfde voorzorgen te nemen inzake openbaarheid en dezelfde rechten op tussenkomst voor te behouden aan de schuldeisers als in het geval waarin scheiding van goederen door de echtgenote tegen echtgenoot wordt aangevraagd.

C'est pourquoi, dans la procédure de séparation de biens volontaire que nous précisons en un article 874bis du Code de procédure civile, nous prévoyons que la demande présentée de commun accord par les époux, en une requête remise au tribunal, sera soumise, ainsi que le jugement qui interviendra, à toutes les publicités prescrites par le titre VIII du Code de procédure civile traitant des séparations de biens.

Daarom stellen wij voor bij de rechtspleging van vrijwillige scheiding van goederen, die wij in een artikel 874bis van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering nader bepalen, dat de eis, in gemeen overleg door beide echtgenoten ingesteld, in de vorm van een verzoekschrift ingediend bij de rechtbank, evenals het vonnis dat zal worden gewezen, zal onderworpen zijn aan al de vormen van openbaarheid voorgeschreven bij titel VIII van het Wetboek van burgerlijke Rechtsvordering dat handelt over de scheiding van goederen.

E. CHARPENTIER.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'alinéa second de l'article 1443 du Code civil est abrogé.

Art. 2.

Au titre VIII du livre 1er, 2me partie, du Code de procédure civile, est ajouté un article 874bis, ainsi libellé :

« La séparation de biens volontaire est accordée aux époux sur requête présentée par eux au tribunal.

» Le présent titre, à l'exception des articles 865 et 870, est applicable en ce cas. »

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Het tweede lid van artikel 1443 van het Burgerlijk Wetboek, wordt opgeheven.

Art. 2.

Aan titel VIII van Boek I, 2de deel, van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering wordt een artikel 874bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

« De vrijwillige scheiding van goederen wordt aan de echtgenoten toegestaan bij verzoekschrift door hen bij de rechtbank ingediend.

» Deze titel, met uitzondering van artikelen 865 en 870, is van toepassing in dit geval.

E CHARPENTIER,
Marguerite DE RIEMAECKER-LEGOT,
Ch. GENDEBIEN,
W. BRUYNINCX,
R. NOSSENT,
F. ROBYNS.